

PREGHIERE LITURGICHE

Patriarcato Ecumenico- Sacra Arcidiocesi Ortodossa di Italia e Malta
Chiesa Greco- Ortodossa della Natività di San Giovanni Battista- Torino e
Vicariato arcivescovile della Campania- Chiesa dei SS. Pietro e Paolo- Napoli

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΔΩΔΕΚΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

-Νεοελληνικη γλωσσα-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην γ' 31 - 38, ιδ' . ιε' . ιστ' . ιζ' . ιη' 1

Οτε λοιπον εξηλθε, λεγει ο Ιησους· Τωρα εδοξασθη ο Υιος του ανθρωπου, και ο Θεος εδοξασθη εν αυτω. Εαν ο Θεος εδοξασθη εν αυτω, και ο Θεος θελει δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυς θελει δοξασει αυτον. Τεκνια, ετι ολιγον ειμαι μεθ' υμων. Θελετε με ζητησει, και καθως ειπον προς τους Ιουδαιους οτι οπου υπαγω εγω, σεις δεν δυνασθε να ελθητε, και προς εσας λεγω τωρα. Εντολην καινην σας διδω, να αγαπατε αλληλους, καθως εγω σας ηγαπησα και σεις να αγαπατε αλληλους. Εκ τουτου θελουσι γνωρισει παντες οτι εισθε μαθηται μου, εαν εχητε αγαπην προς αλληλους. Λεγει προς αυτον ο Σιμων Πετρος· Κυριε, που υπαγεις; Απεκριθη εις αυτον ο Ιησους· Οπου υπαγω, δεν δυνασαι τωρα να με ακολουθησης, υστερον ομως θελεις με ακολουθησει. Λεγει προς αυτον ο Πετρος· Κυριε, διατι δεν δυναμαι να σε ακολουθησω τωρα; την ψυχην μου θελω βαλει υπερ σου. Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Την ψυχην σου θελεις βαλει υπερ εμου; αληθως, αληθως σοι λεγω, δεν θελει φωναξει ο αλεκτωρ, εωσου με απαρηθης τρις. Ας μη ταραττηται η καρδια σας· πιστευετε εις τον Θεον, και εις εμε πιστευετε. Εν τη οικια του Πατρος μου ειναι πολλα οικηματα· ει δε μη, ηθελον σας ειπει· υπαγω να σας ετοιμασω τοπον· και αφου υπαγω και σας ετοιμασω τοπον, παλιν ερχομαι και θελω σας παραλαβει προς εμαυτον, δια να εισθε και σεις, οπου ειμαι εγω. Και οπου εγω υπαγω εξευρετε, και την οδον εξευρετε. Λεγει προς αυτον ο Θωμας· Κυριε, δεν εξευρομεν που υπαγεις· και πως δυναμεθα να εξευρωμεν την οδον; Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Εγω ειμαι η οδος και η αληθεια και η ζωη· ουδεις ερχεται προς τον Πατερα, ειμη δι' εμου. Εαν εγνωριζετε εμε, και τον Πατερα μου ηθελετε γνωρισει. Και απο του νυν γνωριζετε αυτον και ειδετε αυτον. Λεγει προς αυτον ο Φιλιππος· Κυριε, δειξον εις ημας τον Πατερα και αρκει εις ημας. Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Τοσον καιρον ειμαι μεθ' υμων, και δεν με εγνωρισας, Φιλιππε; οστις ειδεν εμε ειδε τον Πατερα· και πως συ λεγεις, Δειξον εις ημας τον Πατερα; Δεν πιστευεις οτι εγω ειμαι εν τω Πατρι και ο Πατηρ ειναι εν εμοι; τους λογους, τους οποιους εγω λαλω προς υμας, απ' εμαυτου δεν λαλω· αλλ' ο Πατηρ ο μενων εν εμοι αυτος εκτελει τα εργα. Πιστευετε μοι οτι εγω ειμαι εν τω Πατρι και ο Πατηρ ειναι εν εμοι· ει δε μη, δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι. Αληθως, αληθως σας λεγω, οστις πιστευει εις εμε, τα εργα τα οποια καμνω και εκεινος θελει καμει, και μεγαλητερα τουτων θελει καμει, διοτι εγω υπαγω προς τον Πατερα μου, και ο, τι αν ζητησητε

εν τω ονοματι μου, θελω καμει τουτο, δια να δοξασθη ο Πατηρ εν τω Υιω. Εαν ζητησητε τι εν τω ονοματι μου, εγω θελω καμει αυτο. Εαν με αγαπατε, τας εντολας μου φυλαξατε. Και εγω θελω παρακαλεσει τον Πατερα, και θελει σας δωσει αλλον Παρακλητον, δια να μενη μεθ' υμων εις τον αιωνα, το Πνευμα της αληθειας, το οποιον ο κοσμος δεν δυναται να λαβη, διοτι δεν βλεπει αυτο ουδε γνωριζει αυτο· σεις ομως γνωριζετε αυτο, διοτι μενει μεθ' υμων και εν υμιν θελει εισθαι. Δεν θελω σας αφησει ορφανους· ερχομαι προς εσας. Ετι ολιγον και ο κοσμος πλεον δεν με βλεπει, σεις ομως με βλεπετε, διοτι εγω ζω και σεις θελετε ζη. Εν εκεινη τη ημερα σεις θελετε γνωρισει, οτι εγω ειμαι εν τω Πατρι μου και σεις εν εμοι και εγω εν υμιν. Ο εχων τας εντολας μου και φυλαττων αυτας, εκεινος ειναι ο αγαπων με· ο δε αγαπων με θελει αγαπηθη υπο του Πατρος μου, και εγω θελω αγαπησει αυτον και θελω φανερωσει εμαυτον εις αυτον. Λεγει προς αυτον ο Ιουδας, ουχι ο Ισκαριωτης· Κυριε, τι συμβαινει οτι μελλεις να φανερωσης σεαυτον εις ημας και ουχι εις τον κοσμον; Απεκριθη ο Ιησους και ειπε προς αυτον· Εαν τις με αγαπα, τον λογον μου θελει φυλαξει, και ο Πατηρ μου θελει αγαπησει αυτον, και προς αυτον θελομεν ελθει και εν αυτω θελομεν κατοικησει. Ο μη αγαπων με τους λογους μου δεν φυλαττει· και ο λογος, τον οποιον ακουετε, δεν ειναι ιδικος μου, αλλα του πεμψαντος με Πατρος. Ταυτα ελαλησα προς εσας ενω ευρισκομαι μεθ' υμων ο δε Παρακλητος, το Πνευμα το Αγιον, το οποιον θελει πεμψει ο Πατηρ εν τω ονοματι μου, εκεινος θελει σας διδαξει παντα και θελει σας υπενθυμισει παντα οσα ειπον προς εσας. Ειρηνην αφινω εις εσας, ειρηνην την εμην διδω εις εσας· ουχι καθως ο κοσμος διδει, σας διδω εγω. Ας μη ταραττηται η καρδια σας μηδε ας δειλια. Ηκουσατε οτι εγω σας ειπον, Υπαγω και ερχομαι προς εσας. Εαν με ηγαπατε, ηθελετε χαρη οτι ειπον, Υπαγω προς τον Πατερα· διοτι ο Πατηρ μου ειναι μεγαλητερος μου· και τωρα σας ειπον πριν γεινη, δια να πιστευσητε οταν γεινη. Δεν θελω πλεον λαλησει πολλα μεθ' υμων· διοτι ερχεται ο αρχων του κοσμου τουτου· και δεν εχει ουδεν εν εμοι. Αλλα δια να γνωριση ο κοσμος οτι αγαπω τον Πατερα, και καθως με προσεταξεν ο Πατηρ, ουτω καμνω. Εγερθητε, ας υπαγωμεν εντευθεν. Εγω ειμαι η αμπελος η αληθινη, και ο Πατηρ μου ειναι ο γεωργος. Παν κλημα εν εμοι με φερον καρπον, εκκοπτει αυτο, και παν το φερον καρπον, καθαριζει αυτο, δια να φερη πλειοτερον καρπον. Τωρα σεις εισθε καθαροι δια τον λογον τον οποιον ελαλησα προς εσας. Μεινατε εν εμοι, και εγω εν υμιν.

Καθως το κλημα δεν δυναται να φερη καρπον αφ' εαυτου, εαν δεν μεινη εν τη αμπελω, ουτως ουδε σεις, εαν δεν μεινητε εν εμοι. Εγω ειμαι η αμπελος, σεις τα κληματα. Ο μενων εν εμοι και εγω εν αυτω, ουτος φερει καρπον πολυν, διοτι χωρις εμου δεν δυνασθε να καμητε ουδεν. Εαν τις δεν μεινη εν εμοι, ριπτεται εξω ως το κλημα και ξηραινεται, και συναγουσιν αυτα και ριπτουσιν εις το πυρ, και καιονται. Εαν μεινητε εν εμοι και οι λογοι μου μεινωσιν εν υμιν, θελετε ζητει ο, τι αν θελητε, και θελει γεινει εις εσας. Εν τουτω δοξαζεται ο Πατηρ μου, εις το να φερητε καρπον πολυν· και ουτω θελετε εισθαι μαθηται μου. Καθως εμε ηγαπησεν ο Πατηρ, και εγω ηγαπησα εσας· μεινατε εν τη αγαπη μου. Εαν τας εντολας μου φυλαξητε, θελετε μεινει εν τη αγαπη μου, καθως εγω εφυλαξα τας εντολας του Πατρος μου και μενω εν τη αγαπη αυτου. Ταυτα ελαλησα προς εσας δια να μεινη εν υμιν η χαρα μου και η χαρα υμων να ηναι πληρης. Αυτη ειναι η εντολη μου, να αγαπατε αλληλους, καθως σας ηγαπησα. Μεγαλητεραν ταυτης αγαπην δεν εχει ουδεις, του να βαλη τις την ψυχην αυτου υπερ των φιλων αυτου. Σεις εισθε φιλοι μου, εαν καμνητε οσα εγω σας παραγγελλω. Δεν σας λεγω πλεον δουλους, διοτι ο δουλος δεν εξευρει τι καμνει ο κυριος αυτου· εσας δε ειπον φιλους, διοτι παντα οσα ηκουσα παρα του Πατρος μου, εφανερωσα εις εσας. Σεις δεν εξελεξατε εμε, αλλ' εγω εξελεξα εσας, και σας διεταξα δια να υπαγητε σεις και να καμητε καρπον, και ο καρπος σας να μενη, ωστε, ο, τι αν ζητησητε παρα του Πατρος εν τω ονοματι μου, να σας δωση αυτο. Ταυτα σας παραγγελλω, να αγαπατε αλληλους. Εαν ο κοσμος σας μιση, εξευρετε οτι εμε προτερον υμων εμισησεν. Εαν ησθε εκ του κοσμου, ο κοσμος ηθελεν αγαπα το ιδικον του· επειδη ομως δεν εισθε εκ του κοσμου, αλλ' εγω σας εξελεξα εκ του κοσμου, δια τουτο σας μισει ο κοσμος. Ενθυμεισθε τον λογον, τον οποιον εγω ειπον προς εσας· Δεν ειναι δουλος μεγαλητερος του κυριου αυτου. Εαν εμε εδιωξαν, και σας θελουσι διωξει· εαν τον λογον μου εφυλαξαν, και τον υμετερον θελουσι φυλαξει. Αλλα ταυτα παντα θελουσι καμει εις εσας δια το ονομα μου, διοτι δεν εξευρουσι τον πεμψαντα με. Εαν δεν ηλθον και ελαλησα προς αυτους, αμαρτιαν δεν ηθελον εχει· τωρα ομως δεν εχουσι προφασιν περι της αμαρτιας αυτων. Ο μισων εμε και τον Πατερα μου μισει. Εαν δεν εκαμον μεταξυ αυτων τα εργα, τα οποια ουδεις αλλος εκαμεν, αμαρτιαν δεν ηθελον εχει· αλλα τωρα και ειδον και εμισησαν και εμε και τον Πατερα μου. Αλλα τουτο εγεινε δια να πληρωθη ο λογος, ο γεγραμμενος

εν τω νομῳ αυτων, Οτι εμισησαν με δωρεαν. Οταν ομως ελθη ο Παρακλητος, τον οποιον εγω θελω πεμψει προς εσας παρα του Πατρος, το Πνευμα της αληθειας, το οποιον εκπορευεται παρα του Πατρος, εκεινος θελει μαρτυρησει περι εμου. Αλλα και σεις μαρτυρειτε, διοτι απ' αρχης μετ' εμου εισθε. Ταυτα ελαλησα προς εσας δια να μη σκανδαλισθητε. Θελουσι σας καμει αποσυναγωγους· μαλιστα ερχεται ωρα, καθ' ην πας οστις σας θανατωση θελει νομισει οτι προσφερει λατρειαν εις τον Θεον. Και ταυτα θελουσι σας καμει, διοτι δεν εγνωρισαν τον Πατερα ουδε εμε. Αλλα ταυτα ειπον προς εσας δια να ενθυμησθε αυτα, οταν ελθη η ωρα, οτι εγω ειπον προς εσας. Δεν ειπον δε ταυτα προς εσας εξ αρχης, διοτι ημην μεθ' υμων. Τωρα δε υπαγω προς τον πεμψαντα με, και ουδεις εξ υμων με ερωτα· Που υπαγεις; Αλλ' επειδη ελαλησα προς εσας ταυτα, η λυπη εγεμισε την καρδιαν σας. Εγω ομως την αληθειαν σας λεγω· συμφερει εις εσας να απελθω εγω. Διοτι εαν δεν απελθω, ο Παρακλητος δεν θελει ελθει προς εσας· αλλ' αφου απελθω, θελω πεμψει αυτον προς εσας· και ελθων εκεινος θελει ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως· περι αμαρτιας μεν, διοτι δεν πιστευουσιν εις εμε· περι δικαιοσυνης δε, διοτι υπαγω προς τον Πατερα μου και πλεον δεν με βλεπετε· περι δε κρισεως, διοτι ο αρχων του κοσμου τουτου εκριθη. Ετι πολλα εχω να ειπω προς εσας, δεν δυνασθε ομως τωρα να βασταζητε αυτα. Οταν δε ελθη εκεινος, το Πνευμα της αληθειας, θελει σας οδηγησει εις πασαν την αληθειαν· διοτι δεν θελει λαλησει αφ' εαυτου, αλλ' οσα αν ακουση θελει λαλησει, και θελει σας αναγγειλει τα μελλοντα. Εκεινος θελει δοξασει εμε, διοτι εκ του εμου θελει λαβει και αναγγειλει προς εσας. Παντα οσα εχει ο Πατηρ, εμου ειναι· δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου θελει λαβει και αναγγειλει προς εσας. Ολιγον ετι και δεν με βλεπετε, και παλιν ολιγον και θελετε με ιδει, διοτι εγω υπαγω προς τον Πατερα. Τοτε τινες εκ των μαθητων αυτου ειπον προς αλληλους· Τι ειναι τουτο, το οποιον μας λεγει, Ολιγον και δεν με βλεπετε, και παλιν ολιγον και θελετε με ιδει, και, Οτι εγω υπαγω προς τον Πατερα; Ελεγον λοιπον· Τουτο τι ειναι, το οποιον λεγει το ολιγον; Δεν εξευρομεν τι λαλει. Ενοησε λοιπον ο Ιησους οτι ηθελον να ερωτησωσιν αυτον, και ειπε προς αυτους· Περι τουτου συζητειτε μετ' αλληλων οτι ειπον, Ολιγον και δεν με βλεπετε, και παλιν ολιγον και θελετε με ιδει; Αληθως, αληθως σας λεγω οτι σεις θελετε κλαυσει και θρηνησει, ο δε κοσμος θελει χαρη· και σεις θελετε λυπηθη, η λυπη σας ομως θελει

μεταβληθη εις χαραν. Η γυνη οταν γεννα, λυπην εχει, διοτι ηλθεν ωρα αυτης· αφου ομως γεννηση το παιδιον, δεν ενθυμειται πλεον την θλιψιν, δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον. Και σεις λοιπον τωρα μεν εχετε λυπην· παλιν ομως θελω σας ιδει, και θελει χαρη η καρδια σας, και την χαραν σας ουδεις αφαιρει απο σας. Και εν εκεινη τη ημερα δεν θελετε ζητησει παρ' εμου ουδεν. Αληθως, αληθως σας λεγω οτι οσα αν αιτησητε παρα του Πατρος εν τω ονοματι μου, θελει σας δωσει. Εως τωρα δεν ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου· αιτειτε και θελετε λαμβανει, δια να ηναι πληρης η χαρα σας. Ταυτα δια παροιμιων ελαλησα προς εσας· αλλ' ερχεται ωρα, οτε δεν θελω σας λαλησει πλεον δια παροιμιων, αλλα παρησια θελω σας αναγγειλει περι του Πατρος. Εν εκεινη τη ημερα θελετε ζητησει εν τω ονοματι μου· και δεν σας λεγω οτι εγω θελω παρακαλεσει τον Πατερα περι υμων· διοτι αυτος ο Πατηρ σας αγαπα, επειδη σεις ηγαπησατε εμε και επιστευσατε οτι εγω παρα του Θεου εξηλθον. Εξηλθον παρα του Πατρος και ηλθον εις τον κοσμον· παλιν αφινω τον κοσμον και υπαγω προς τον Πατερα. Λεγουσι προς αυτον οι μαθηται αυτου· Ιδου, τωρα παρησια λαλεις και, ουδεμιαν παροιμιαν λεγεις. Τωρα γνωριζομεν οτι εξευρεις παντα και δεν εχεις χρεια να σε ερωτα τις. Εκ τουτου πιστευομεν οτι απο Θεου εξηλθες. Απεκριθη προς αυτους ο Ιησους· Τωρα πιστευετε; Ιδου, ερχεται ωρα, και ηδη ηλθε, να σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και να αφησητε εμε μονον· αλλα δεν ειμαι μονος, διοτι ο Πατηρ ειναι μετ' εμου. Ταυτα ελαλησα προς εσας, δια να εχητε ειρηνην εν εμοι. Εν τω κοσμω θελετε εχει θλιψιν· αλλα θαρσειτε, εγω ενικησα τον κοσμον. Ταυτα ελαλησεν ο Ιησους, και υψωσε τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπε· Πατερ, ηλθεν η ωρα· δοξασον τον Υιον σου, δια να σε δοξαση και ο Υιος σου, καθως εδωκας εις αυτον εξουσιαν πασης σαρκος, δια να δωση ζωην αιωνιον εις παντας οσους εδωκας εις αυτον. Αυτη δε ειναι η αιωνιος ζωη, το να γνωριζωσι σε τον μονον αληθινον Θεον και τον οποιον απεστειλας Ιησουν Χριστον. Εγω σε εδοξασα επι της γης, το εργον ετελειωσα, το οποιον μοι εδωκας δια να καμω· και τωρα δοξασον με συ, Πατερ, πλησιον σου με την δοξαν, την οποιαν ειχον παρα σοι πριν γεινη ο κοσμος. Εφανερωσα το ονομα σου εις τους ανθρωπους, τους οποιους μοι εδωκας εκ του κοσμου. Ιδικοι σου ησαν και εις εμε εδωκας αυτους, και τον λογον σου εφυλαξαν. Τωρα εγνωρισαν οτι παντα οσα μοι εδωκας παρα σου ειναι· διοτι τους λογους, τους οποιους μοι εδωκας, εδωκα εις αυτους, και αυτοι εδεχθησαν και

εγνωρισαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον, και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας. Εγω περι αυτων παρακαλω· δεν παρακαλω περι του κοσμου, αλλα περι εκεινων, τους οποιους μοι εδωκας, διοτι ιδικοι σου ειναι. Και τα εμα παντα σα ειναι και τα σα εμα, και εδοξασθην εν αυτοις. αι δεν ειμαι πλεον εν τω κοσμω, αλλ' ουτοι ειναι εν τω κοσμω, και εγω ερχομαι προς σε. Πατερ αγιε, φυλαξον αυτους εν τω ονοματι σου, τους οποιους μοι εδωκας, δια να ηναι εν καθως ημεις. Οτε ημην μετ' αυτων εν τω κοσμω, εγω εφυλαττον αυτους εν τω ονοματι σου· εκεινους τους οποιους μοι εδωκας εφυλαξα, και ουδεις εξ αυτων απωλεσθη ειμη ο υιος της απωλειας, δια να πληρωθη η γραφη. Τωρα δε ερχομαι προς σε, και ταυτα λαλω εν τω κοσμω δια να εχωσι την χαραν μου πληρη εν εαυτοις. Εγω εδωκα εις αυτους τον λογον σου, και ο κοσμος εμισησεν αυτους, διοτι δεν ειναι εκ του κοσμου, καθως εγω δεν ειμαι εκ του κοσμου. Δεν παρακαλω να σηκωσης αυτους εκ του κοσμου, αλλα να φυλαξης αυτους εκ του πονηρου. Εκ του κοσμου δεν ειναι, καθως εγω δεν ειμαι εκ του κοσμου. Αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου· ο λογος ο ιδικος σου ειναι αληθεια. Καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον, και εγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον· και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον, δια να ηναι και αυτοι ηγιασμενοι εν τη αληθεια. Και δεν παρακαλω μονον περι τουτων, αλλα και περι των πιστευσοντων εις εμε δια του λογου αυτων· δια να ηναι παντες εν, καθως συ, Πατερ, εισαι εν εμοι και εγω εν σοι, να ηναι και αυτοι εν ημιν εν, δια να πιστευση ο κοσμος οτι συ με απεστειλας. Και εγω την δοξαν την οποιαν μοι εδωκας εδωκα εις αυτους, δια να ηναι εν καθως ημεις ειμεθα εν, εγω εν αυτοις και συ εν εμοι, δια να ηναι τετελειωμενοι εις εν, και να γνωριζη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας. Πατερ, εκεινους τους οποιους μοι εδωκας, θελω, οπου ειμαι εγω, να ηναι και εκεινοι μετ' εμου, δια να θεωρωσι την δοξαν μου, την οποιαν μοι εδωκας, διοτι με ηγαπησας προ καταβολης κοσμου. Πατερ δικαιε, και ο κοσμος δεν σε εγνωρισεν, εγω δε σε εγνωρισα, και ουτοι εγνωρισαν οτι συ με απεστειλας. Και εφανερωσα εις αυτους το ονομα σου και θελω φανερωσει, δια να ηναι η αγαπη, με την οποιαν με ηγαπησας, εν αυτοις, και εγω εν αυτοις. Αφου ειπε ταυτα ο Ιησους, εξηλθε μετα των μαθητων αυτου περαν του χειμαρρου των Κεδρων, οπου ητο κηπος, εις τον οποιον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου.

Ἄφου εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐξήλθε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ περὰν τοῦ χειμαρροῦ τῶν Κεδρῶν, ὅπου ἦτο κηπὸς, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσηλθὲν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἠξέυρε δὲ τὸν τόπον καὶ Ἰουδᾶς ὁ παραδίδων αὐτὸν· διότι πολλακίς συνήλθεν ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ Ἰουδᾶς λοιπὸν, λαβὼν τὸ ταγμα καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἐρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπαδῶν καὶ ὀπλῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐξέυρων πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξήλθε καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκριθῆσαν πρὸς αὐτὸν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λεγεί πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμὶ. Ἰστατο δὲ μετ' αὐτῶν καὶ Ἰουδᾶς ὁ παραδίδων αὐτὸν. Καθὼς λοιπὸν εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ εἰμὶ, ἀπεσυρθῆσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐπέσον χαμαί. Πάλιν λοιπὸν ἠρώτησεν αὐτοὺς· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς· Σας εἶπον ὅτι ἐγὼ εἰμὶ. Ἐάν λοιπὸν ἐμὲ ζητήτε, ἀφήσατε τοὺτους νὰ υπαγῶσι· διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν, Ὅτι ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους μοὶ ἔδωκας, δὲν ἀπώλεσα οὐδενᾶ. Τότε ὁ Σίμων Πέτρος ἔχων μαχαίραν ἐσῦρεν αὐτὴν καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦτο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου Μαλχος. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μαχαίραν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον μοὶ ἔδωκεν ὁ Πατήρ, δὲν θέλω πιεῖ αὐτό; Τὸ ταγμα λοιπὸν καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνελθόντες τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδεσαν αὐτὸν, καὶ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Ἄνναν πρῶτον· διότι ἦτο πενθέρος τοῦ Καϊαφᾶ, ὅστις ἦτο ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦτο δὲ ὁ Καϊαφᾶς ὁ συμβουλευσας τοὺς Ἰουδαίους ὅτι συμφερεῖ νὰ ἀπολεσθῇ εἰς ἄνθρωπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τὸν Ἰησοῦν ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς. Ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερεᾶ καὶ εἰσηλθε μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἵστατο ἐξω πλησίον τῆς θύρας. Ἐξήλθε λοιπὸν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος, ὅστις ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερεᾶ, καὶ ὠμίλησεν εἰς τὴν θύρῳρον, καὶ εἰσηγάγε τὸν Πέτρον. Λεγεί λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θύρῳρος πρὸς τὸν Πέτρον· Μήπως καὶ σὺ εἶσαι ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λεγεί ἐκεῖνος· Δὲν εἰμὶ. Ἰσταντο δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, οἵτινες εἶχον κάμει ἀνθρακίαν, διότι ἦτο ψυχὸς, καὶ ἐθερμαίνοντο· καὶ μετ' αὐτῶν ἵστατο ὁ Πέτρος καὶ ἐθερμαίνεται. Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκριθὴ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρησια ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ

παντοτε εδιδαξα εν τη συναγωγη και εν τω ιερω, οπου οι Ιουδαιοι συνερχονται παντοτε, και εν κρυπτω δεν ελαλησα ουδεν. Τι με ερωτας; ερωτησον τους ακουσαντας, τι ελαλησα προς αυτους· ιδου, ουτοι εξευρουσιν οσα ειπον εγω. Οτε δε ειπε ταυτα, εις των υπηρετων ισταμενος πλησιον εδωκε ραπισμα εις τον Ιησουν, ειπων· Ουτως αποκρινεσαι προς τον αρχιερεα; Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Εαν κακως ελαλησα, μαρτυρησον περι του κακου· εαν δε καλως, τι με δερεις; Ειχε δε αποστειλει αυτον ο Αννας δεδεμενον προς Καιαφαν τον αρχιερεα. Ο δε Σιμων Πετρος ιστατο και εθερμαινετο· ειπον λοιπον προς αυτον· Μηπως και συ εκ των μαθητων αυτου εισαι; Ηρνηθη εκεινος και ειπε· Δεν ειμαι. Λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως, οστις ητο συγγενης εκεινου, του οποιου ο Πετρος απεκοψε το ωτιον· Δεν σε ειδον εγω εν τω κηπω μετ' αυτου; Παλιν λοιπον ηρνηθη ο Πετρος, και ευθυς εφωναξεν ο αλεκτωρ. Φερουσι λοιπον τον Ιησουν απο του Καιαφα εις το πραιτωριον· ητο δε πρωι· και αυτοι δεν εισηλθον εις το πραιτωριον, δια να μη μιανθωσιν, αλλα δια να φαγωσι το πασχα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου κστ' 57 – 75

Οι δε πιασαντες τον Ιησουν εφεραν προς Καιαφαν τον αρχιερεα, οπου συνηχθησαν οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι. Ο δε Πετρος ηκολουθει αυτον απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως, και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων δια να ιδη το τελος. Οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του Ιησου, δια να θανατωσωσιν αυτον, και δεν ευρον· και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων, δεν ευρον. Υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες, ειπον· Ουτος ειπε, Δυναμαι να χαλασω τον ναον του Θεου και δια τριων ημερων να οικοδομησω αυτον. Και σηκωθεις ο αρχιερευς ειπε προς αυτον· Δεν αποκρινεσαι; τι μαρτυρουσιν ουτοι κατα σου; Ο δε Ιησους εσιωπα. Και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπε προς αυτον· Σε ορκιζω εις τον Θεον τον ζωντα να ειπης προς ημας αν συ ησαι ο Χριστος ο Υιος του Θεου. Λεγει προς αυτον ο Ιησους· Συ ειπας· πλην σας λεγω, Εις το εξης θελετε ιδει τον Υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου. Τοτε ο αρχιερευς διεσχισε τα ιματια αυτου, λεγων οτι εβλασφημησε· τι χρειαν εχομεν πλεον μαρτυρων; ιδου, τωρα ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου·τι σας φαινεται; Και εκεινοι αποκριθεντες ειπον· Ενοχος θανατου ειναι. Τοτε

ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εγρονθισαν αυτον, αλλοι δε ερραπισαν, λεγοντες· Προφητευσον εις ημας, Χριστε, τις ειναι οστις σε εκτυπησεν; Ο δε Πετρος εκαθητο εξω εν τη αυλη και προσηλθε προς αυτον μια δουλη, λεγουσα· Και συ ησο μετα Ιησου του Γαλιλαιου. Ο δε ηρνηθη εμπροσθεν παντων, λεγων· Δεν εξευρω τι λεγεις. Και οτε εξηλθεν εις τον πυλωνα, ειδεν αυτον αλλη και λεγει προς τους εκει, Και ουτος ητο μετα Ιησου του Ναζωραιου. Και παλιν ηρνηθη μεθ' ορκου οτι δεν γνωριζω τον ανθρωπον. Μετ' ολιγον δε προσελθοντες οι εστωτες, ειπον προς τον Πετρον· Αληθως και συ εξ αυτων εισαι· διοτι η λαλια σου σε καμνει φανερον. Τοτε ηρχισε να καταναθεματιζη και να ομνυη οτι δεν γνωριζω τον ανθρωπον. Και ευθυς εφωναξεν ο αλεκτωρ. Και ενεθυμηθη ο Πετρος τον λογον του Ιησου, οστις ειχεν ειπει προς αυτον οτι πριν φωναξη ο αλεκτωρ, τρις θελεις με απαρηνηθη· και εξελθων εξω εκλαυσε πικρως.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ιη' 28 - ιθ' 16

Φερουσι λοιπον τον Ιησουν απο του Καιαφα εις το πραιτωριον· ητο δε πρωι· και αυτοι δεν εισηλθον εις το πραιτωριον, δια να μη μιανθωσιν, αλλα δια να φαγωσι το πασχα. Εξηλθε λοιπον ο Πιλατος προς αυτους και ειπε· Τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου; Απεκριθησαν και ειπον προς αυτον· Εαν ουτος δεν ητο κακοποιος, δεν ηθελομεν σοι παραδωσει αυτον. Ειπε λοιπον προς αυτους ο Πιλατος· Λαβετε αυτον σεις και κατα τον νομον σας κρινατε αυτον. Ειπον δε προς αυτον οι Ιουδαιοι· ημεις δεν εχομεν εξουσιαν να θανατωσωμεν ουδενα. Δια να πληρωθη ο λογος του Ιησου, τον οποιον ειπε, δεικνυων με ποιον θανατον εμελλε να αποθανη. Εισηλθε παλιν εις το πραιτωριον ο Πιλατος και εφωναξε τον Ιησουν και ειπε προς αυτον· Συ εισαι ο βασιλευς των Ιουδαιων; Απεκριθη προς αυτον ο Ιησους· Αφ' εαυτου λεγεις συ τουτο, η αλλοι σοι ειπον περι εμου; Απεκριθη ο Πιλατος· Μηπως εγω ειμαι Ιουδαιος; το εθνος το ιδικον σου και οι αρχιερεις σε παρεδωκαν εις εμε· τι εκαμες; Απεκριθη ο Ιησους· Η βασιλεια η εμη δεν ειναι εκ του κοσμου τουτου· εαν η βασιλεια η εμη ητο εκ του κοσμου τουτου, οι υπηρεται μου ηθελον αγωνιζεσθαι, δια να μη παραδωθω εις τους Ιουδαιους· τωρα δε η βασιλεια η εμη δεν ειναι εντευθεν. Και ο Πιλατος ειπε προς αυτον· Λοιπον βασιλευς εισαι συ; Απεκριθη ο Ιησους· Συ λεγεις οτι βασιλευς ειμαι εγω. Εγω δια τουτο εγεννηθην και δια τουτο ηλθον εις τον κοσμον, δια να μαρτυρησω εις την αληθειαν. Πας οστις ειναι εκ της αληθειας ακουει την φωνην μου. Λεγει

προς αυτον ο Πιλατος· Τι ειναι αληθεια; Και τουτο ειπων, παλιν εξηλθε προς τους Ιουδαιους και λεγει προς αυτους· Εγω δεν ευρισκω ουδεν εγκλημα εν αυτω· ειναι δε συνηθεια εις εσας να σας απολυσω ενα εν τω πασχα· θελετε λοιπον να σας απολυσω τον βασιλεα των Ιουδαιων; Παλιν λοιπον εκραυγασαν παντες, λεγοντες· Μη τουτον, αλλα τον Βαραββαν. Ητο δε ο Βαραββας ληστης. Τοτε λοιπον ελαβεν ο Πιλατος τον Ιησουν και εμαστιγωσε. Και οι στρατιωται, πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων, εθεσαν επι της κεφαλης αυτου και ενεδυσαν αυτον ιματιον πορφυρου και ελεγον· Χαιρε βασιλευ των Ιουδαιων· και εδιδον εις αυτον ραπισματα. Εξηλθε δε παλιν εξω ο Πιλατος και λεγει προς αυτους· Ιδου, σας φερω αυτον εξω, δια να γνωρισητε οτι ουδεν εγκλημα ευρισκω εν αυτω. Εξηλθε λοιπον ο Ιησους εξω, φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον, και λεγει προς αυτους ο Πιλατος· Ιδε ο ανθρωπος. Οτε δε ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται, εκραυγασαν λεγοντες· Σταυρωσον, σταυρωσον αυτον. Λεγει προς αυτους ο Πιλατος· Λαβετε αυτον σεις και σταυρωσατε· διοτι εγω δεν ευρισκω εν αυτω εγκλημα. Απεκριθησαν προς αυτον οι Ιουδαιοι· ημεις νομον εχομεν, και κατα τον νομον ημων πρεπει να αποθानη, διοτι εκαμεν εαυτον Υιον του Θεου. Οτε δε ηκουσεν ο Πιλατος τουτον τον λογον, μαλλον εφοβηθη, και εισηλθε παλιν εις το πραιτωριον, και λεγει προς τον Ιησουν· Ποθεν εισαι συ; Ο δε Ιησους αποκρισιν δεν εδωκεν εις αυτον. Λεγει λοιπον προς αυτον ο Πιλατος· Προς εμε δεν λαλεις; δεν εξευρεις οτι εξουσιαν εχω να σε σταυρωσω και εξουσιαν εχω να σε απολυσω; Απεκριθη ο Ιησους· Δεν ειχες ουδεμιαν εξουσιαν κατ' εμου, εαν δεν σοι ητο δεδομενον ανωθεν· δια τουτο ο παραδιδων με εις σε εχει μεγαλητεραν αμαρτιαν. Εκτοτε εζητει ο Πιλατος να απολυση αυτον· οι Ιουδαιοι ομως εκραζον, λεγοντες· Εαν τουτον απολυσης, δεν εισαι φιλος του Καισαρος. Πας οστις καμνει εαυτον βασιλεα αντιλεγει εις τον Καισαρα. Ο Πιλατος λοιπον, ακουσας τουτον τον λογον, εφερεν εξω τον Ιησουν και εκαθησεν επι του βηματος εις τον τοπον λεγομενον Λιθοστρωτον, Εβραιοστι δε Γαβαθθα. Ητο δε παρασκευη του πασχα και ωρα περιπου εκτη· και λεγει προς τους Ιουδαιους· Ιδου ο βασιλευς σας. Οι δε εκραυγασαν· Αρον, αρον, σταυρωσον αυτον. Λεγει προς αυτους ο Πιλατος· Τον βασιλεα σας να σταυρωσω; Απεκριθησαν οι αρχιερεις· Δεν εχομεν βασιλεα ειμη Καισαρα. Τοτε λοιπον παρεδωκεν αυτον εις αυτους δια να σταυρωθη. Και παρελαβον τον Ιησουν και απηγαγον·

Τότε ἰδὼν Ἰουδᾶς ὁ παραδοσας αὐτὸν ὅτι κατεδικασθῆ, μεταμεληθεὶς ἐπεστρεψε τὰ τριακοντὰ ἀργυρία εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, λέγων· Ἠμάρτον παραδοσας αἷμα ἀθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ οὐφεί. Καὶ ρίψας τὰ ἀργυρία ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν ἐκρέμασθῆ. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργυρία, εἶπον· Δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλακίον, διότι εἶναι τιμὴ αἵματος. Καὶ συμβουλευθέντες ἠγοράσαν με αὐτὰ τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμεῶς, διὰ νὰ ἐνταφιαζῶνται ἐκεῖ οἱ ξένοι. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθῆ ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριακοντὰ ἀργυρία, τὴν τιμὴν τοῦ ἐκτιμηθέντος, τὸν ὁποῖον ἐξετίμησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμεῶς, καθὼς μοι παρηγγείλεν ὁ Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθῆ ἐμπροσθεν τοῦ ἡγεμονοῦ· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐνῶ ἐκατηγόρειτο ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίθη. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκουεῖς ποσα σοὺ καταμαρτυροῦσι; Καὶ δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν οὐδὲ πρὸς ἓνα λόγον, ὥστε ὁ ἡγεμὼν ἐθαύμαζε πολὺ. Κατὰ δὲ τὴν εορτὴν ἐσυνειθίζεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἀπολύῃ εἰς τὸν ὄχλον ἓνα δεσμίον, ὀντίνα ἠθελόν. Καὶ εἶχον τότε δεσμίον περιβοητὸν λεγόμενον Βαραββαν. Ἐνῶ λοιπὸν ἦσαν συνηγμένοι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τίνα θελετε νὰ σὰς ἀπολύσω; τὸν Βαραββαν ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἐπειδὴ ἠξέυρεν ὅτι διὰ φθόνον παρεδῶκαν αὐτόν. Ἐνῶ δὲ ἐκαθῆτο ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Ἀπέχε τοῦ δικαίου ἐκείνου· διότι πολλὰ ἐπάθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπέισαν τοὺς ὄχλους νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββαν, τὸν δὲ Ἰησοῦν νὰ ἀπολεσῶσι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἡγεμὼν εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τίνα θελετε ἀπὸ τῶν δύο νὰ σὰς ἀπολύσω; οἱ δὲ εἶπον· Τὸν Βαραββαν. Λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι πρὸς αὐτόν πάντες· Σταυρωθῆτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἐπραξεν; Οἱ δὲ περισσότερον ἐκράζον, λέγοντες· Σταυρωθῆτω. Καὶ ἰδὼν ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θορυβὸς γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἐνίψε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶος εἶμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς οὐφείσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἄς ἦναι ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Βαραββαν, τὸν δὲ Ἰησοῦν μαστιγῶσας παρεδῶκε διὰ νὰ σταυρωθῆ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμονοῦ, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήθροισαν ἐπ' αὐτόν ὅλον τὸ ταγμὰ τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν ἐνεδύσαν αὐτόν χλαμυδὰ κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στεφάνον ἐξ ἀκανθῶν, ἐθέσαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ καλάμον εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνεπαιζόν αὐτόν, λέγοντες· Χαίρει, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν ἔλαβον τὸν καλάμον καὶ ἐτύπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἀφου ἐνεπαιξάν αὐτόν, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμυδὰ καὶ ἐνεδύσαν αὐτόν τα ἱματῖα αὐτοῦ, καὶ ἐφέραν αὐτόν διὰ νὰ σταυρωσῶσιν. Ἐνῶ δὲ ἐξήρχοντο, εὗρον ἀνθρώπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τούτον ἠγγαρεύσαν διὰ νὰ σηκῶσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἐφεραν αὐτὸν ἐνδὸν τῆς αὐλῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πραιτωριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλον τὸ ταγμα τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἐνδουοῦσιν αὐτὸν πορφυραν καὶ πλεξαντες ἀκανθινὸν στεφάνον, βαλλοῦσι περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἤρχισαν νὰ χαιρετῶσιν αὐτὸν, λέγοντες· Χαιρε, βασιλεὺ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐτυπτον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ με καλαμὸν καὶ ἐνεπτυν ἔως αὐτοῦ, καὶ γονυπετοῦντες προσεκύνουν αὐτὸν. Καὶ ἀφου ἐνεπαιξάν αὐτὸν, ἐξεδύσαν αὐτὸν τὴν πορφυραν καὶ ἐνεδύσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐφεραν αὐτὸν ἔξω, διὰ νὰ σταυρῶσιν αὐτὸν. Καὶ ἀγγαρευοῦσι τινὰ Σίμωνα Κυρηναῖον διαβαινοντα, ἐνὼ ἤρχετο ἀπο τοῦ ἀγροῦ, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ρουφου, διὰ νὰ σηκῶσιν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον Γολγοθα, τὸ ὁποῖον μεθερμηνευομενον εἶναι, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδον εἰς αὐτὸν νὰ πῆ οἶνον μεμιγμένον με σμύρναν· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἔλαβε. Καὶ ἀφου ἐσταυρῶσαν αὐτὸν, διεμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλλόντες κλήρον ἐπ' αὐτὰ τι ἕκαστος νὰ λαβῆ. Ἦτο δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταυρῶσαν αὐτὸν. Καὶ ἡ ἐπιγραφή τῆς κατηγορίας αὐτοῦ ἦτο ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ μετ' αὐτοῦ σταυρονουσι δύο ληστας, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λεγούσα· Καὶ μετὰ ἀνομῶν ἐλογίσθη. Καὶ οἱ διαβαινοντες ἐβλασφημοῦν αὐτὸν, κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐα, ὁ χάλων τὸν ναὸν καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν καὶ καταβα ἀπο τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαιζόντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἐσῶσεν, εαυτὸν δὲν δύναται νὰ σῶσῃ. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀς καταβῆ τῶρα ἀπο τοῦ σταυροῦ, διὰ νὰ ἰδῶμεν καὶ πιστεῦσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι μετ' αὐτοῦ ὠνειδίζον αὐτὸν.

Και οτε ηλθον εις τοπον λεγομενον Γολγοθα, οστις λεγεται Κρανιου τοπος, εδωκαν εις αυτον να πιη οξος μεμιγμενον μετα χολης· και γευθεις δεν ηθελε να πιη. Αφου δε εσταυρωσαν αυτον διεμερισθησαν τα ιματια αυτου, βαλλοντες κληρον, δια να πληρωθη το ρηθεν υπο του προφητου, Διεμερισθησαν τα ιματια μου εις εαυτους και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον. Και καθημενοι εφυλαττον αυτον εκει. Και εθεσαν επανωθεν της κεφαλης αυτου την κατηγοριαν αυτου γεγραμμενην· Ουτος εστιν Ιησους ο βασιλευς των Ιουδαιων. Τοτε εσταυρωθησαν μετ' αυτου δυο λησται, εις εκ δεξιων και εις εξ αριστερων. οι δε διαβαινοντες εβλασφημουν αυτον, κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες· Ο χαλων τον ναον και δια τριων ημερων οικοδομων, σωσον σεαυτον· αν ησαι Υιος του Θεου, καταβα απο του σταυρου. Ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων, ελεγον. Αλλους εσωσεν, εαυτον δεν δυναται να σωση· αν ηναι βασιλευς του Ισραηλ, ας καταβη τωρα απο του σταυρου και θελομεν πιστευσει εις αυτον· πεποιθεν επι τον Θεον, ας σωση τωρα αυτον, εαν θελη αυτον· επειδη ειπεν οτι Θεου Υιος ειμαι. Το αυτο δε και οι λησται οι συσταυρωθεντες μετ' αυτου ωνειδιζον εις αυτον. Απο δε εκτης ωρας σκοτος εγεινεν εφ' ολην την γην εως ωρας εννατης· περι δε την εννατην ωραν ανεβοησεν ο Ιησους μετα φωνης μεγαλης, λεγων· Ηλι, Ηλι, λαμα σαβαχθανι; τουτεστι, Θεε μου, Θεε μου, δια τι με εγκατελιπες; Και τινες των εκει εστωτων ακουσαντες, ελεγον οτι τον Ηλιαν φωναζει ουτος. Και ευθυς εδραμεν εις εξ αυτων και λαβων σπογγον και γεμισας οξους και περιθεσας εις καλαμον εποτιζεν αυτον. Οι δε λοιποι ελεγον· Αφες, ας ιδωμεν αν ερχηται ο Ηλιας να σωση αυτον. Ο δε Ιησους παλιν κραξας μετα φωνης μεγαλης, αφηκε το πνευμα. Και ιδου, το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω, και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν, και τα μνημεια ηνοιχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ανεστησαν, και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την αναστασιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν εις πολλους. Ο δε εκατονταρχος και οι μετ' αυτου φυλαττοντες τον Ιησουν, ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα, εφοβηθησαν σφοδρα, λεγοντες· Αληθως Θεου Υιος ητο ουτος.

Και οτε ηλθον εις τον τοπον τον ονομαζομενον Κρανιον, εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους, τον μεν εκ δεξιων, τον δε εξ αριστερων. Ο δε Ιησους ελεγε· Πατερ, συγχωρησον αυτους· διοτι δεν εξευρουσι τι πραττουσι. Διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου, εβαλον κληρον. Και ιστατο ο λαος θεωρων. Ενεπαιζον δε και οι αρχοντες μετ' αυτων, λεγοντες· Αλλους εσωσεν, ας σωση αυτον, εαν ουτος ηναι ο Χριστος ο εκλεκτος του Θεου. Ενεπαιζον δε αυτον και οι στρατιωται, πλησιαζοντες και προσφεροντες οξος εις αυτον και λεγοντες· Εαν συ ησαι ο βασιλευς των Ιουδαιων, σωσον σεαυτον. Ητο δε και επιγραφη γεγραμμενη επανωθεν αυτου με γραμματα Ελληνικα και Ρωμαιικα και Εβραϊκα· Ουτος εστιν ο Βασιλευς των Ιουδαιων. Εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον, λεγων· Εαν συ ησαι ο Χριστος, σωσον σεαυτον και ημας. Αποκριθεις δε ο αλλος, επεπληττεν αυτον, λεγων· Ουδε τον Θεον δεν φοβεισαι συ, οστις εισαι εν τη αυτη καταδικη; και ημεις μεν δικαιως· διοτι αξια των οσα επραξαμεν απολαμβανομεν· ουτος ομως ουδεν ατοπον επραξε. Και ελεγε προς τον Ιησουν· Μνησθητι μου, Κυριε, οταν ελθης εν τη βασιλεια σου. Και ειπε προς αυτον ο Ιησους· Αληθως σοι λεγω, σημερον θελεις εισθαι μετ' εμου εν τω παραδεισω. Ητο δε ως εκτη ωρα και εγεινε σκοτος εφ' ολην την γην εως ωρας εννατης, και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη εις το μεσον το καταπετασμα του ναου· και φωναξας με φωνην μεγαλην ο Ιησους ειπε· Πατερ, εις χειρας σου παραδιδω το πνευμα μου· και ταυτα ειπων εξεπνευσεν. Ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον, εδοξασε τον Θεον, λεγων· Οντως ο ανθρωπος ουτος ητο δικαιος. Και παντες οι οχλοι οι συνελθοντες εις την θεωριαν ταυτην, βλεποντες τα γενομενα, υπεστρεφον τυπτοντες τα στηθη αυτων. Ισταντο δε μακροθεν παντες οι γνωστοι αυτου, και αι γυναικες αιτινες συνηκολουθησαν αυτον απο της Γαλιλαιας, και εβλεπον ταυτα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ιθ' 25 - 37

Ἰσταντο δε πλησιον εἰς τον σταυρον του Ἰησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου, Μαρια η γυνη του Κλωπα και Μαρια η Μαγδαληνη. Ο Ἰησους λοιπον, ως εἶδε την μητερα και τον μαθητην παρισταμενον, τον οποιον ηγαπα, λεγει προς την μητερα αυτου· Γυναι, ἰδου ο υιος σου. Ἐπειτα λεγει προς τον μαθητην· Ἴδου η μητηρ σου. Και απ' εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην ο μαθητης εἰς την οικιαν αυτου. Μετα τουτο γινωσκων ο Ἰησους οτι παντα ἤδη ετελεσθησαν δια να πληρωθη η γραφη, λεγει· Διψω. Εκειτο δε εκει αγγειον πληρες οξους· και εκεινοι γεμισαντες σπογγον απο οξους και περιθεσαντες εἰς υσσωπον προσεφεραν εἰς το στομα αυτου. Οτε λοιπον ελαβε το οξος ο Ἰησους, ειπε, Τετελεσται· και κλινας την κεφαλην παρεδωκε το πνευμα. Οι δε Ἰουδαιοι, δια να μη μεινωσιν ἐπι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω, ἐπειδη ητο παρασκευη· διοτι ητο μεγαλη εκεινη η ημερα του σαββατου· παρεκαλεσαν τον Πιλατον δια να συνθλασθωσιν αυτων τα σκελη, και να σηκωθωσιν. Ἦλθον λοιπον οι στρατιωται, και του μεν πρωτου συνεθλασαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος μετ' αυτου· εἰς δε τον Ἰησουν ελθοντες, ως εἶδον αυτον ἤδη τεθνηκοτα, δεν συνεθλασαν αυτου τα σκελη, ἀλλ' εἰς των στρατιωτων εκεντησε με λογχην την πλευραν αυτου, και ευθυς ἐξηλθεν αιμα και υδωρ. Και ο ἰδων μαρτυρει, και αληθινη εἶναι η μαρτυρια αυτου, και εκεινος ἐξευρει οτι αληθειαν λεγει, δια να πιστευσητε σεις. Διοτι ἐγειναν ταυτα, δια να πληρωθη η γραφη, Ὅστων αυτου δεν θελει συντριφθῆ. Και παλιν αλλη γραφη λεγει· Θελουσιν ἐπιβλεψῆ εἰς εκεινον, τον οποιον ἐξεκεντησαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ιε' 43 - 47

Ἦλθεν Ἰωσηφ ο απο Αριμαθαιας, εντιμος βουλευτης, οστις και αυτος περιεμενε την βασιλειαν του Θεου, και τολμησας εισηλθε προς τον Πιλατον και ἐζητησε το σωμα του Ἰησου. Ο δε Πιλατος εθαυμασεν αν ἤδη απεθανε· και προσκαλεσας τον εκατονταρχον, ηρωτησεν αυτον αν προ πολλου απεθανε· και μαθων παρα του εκατονταρχου, εχαρισε το σωμα εἰς τον Ἰωσηφ. Και ουτος, αγορασας σινδονα και καταβιβασας αυτον, ἐτυλιξε με την σινδονα και εθεσεν αυτον εν μνημειω, το οποιον ητο λελατομημενον εκ πετρας, και προσεκυλισε λιθον ἐπι την θυραν του μνημειου. Η δε Μαρια η Μαγδαληνη και Μαρια η μητηρ του Ἰωση εβλεπον που τιθεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ιθ' 38 - 42

Μετα δε ταυτα Ιωσηφ ο απο Αρμαθαιας, οστις ητο μαθητης του Ιησου, κεκρυμμενος ομως δια τον φοβον των Ιουδαιων, παρεκαλεσε τον Πιλατον να σηκωση το σωμα του Ιησου· και ο Πιλατος εδωκεν αδειαν. Ηλθε λοιπον και εσηκωσε το σωμα του Ιησου. Ηλθε δε και ο Νικοδημος, οστις ειχεν ελθει προς τον Ιησουν δια νυκτος κατ' αρχας, φερων μιγμα σμυρνης και αλοης εως εκατον λιτρας. Ελαβον λοιπον το σωμα του Ιησου και εδεσαν αυτο με σαβανα μετα των αρωματων, καθως ειναι συνηθεια εις τους Ιουδαιους να ενταφιαζωσιν. Ητο δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος, και εν τω κηπω μνημειον νεον, εις το οποιον ουδεις ετι ειχε τεθη. Εκει λοιπον εθεσαν τον Ιησουν δια την παρασκευην των Ιουδαιων, διοτι ητο πλησιον το μνημειον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον ιζ' 62 - 66

Και τη επαυριον, ητις ειναι μετα την παρασκευην, συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι Φαρισαιοι προς τον Πιλατον λεγοντες· Κυριε, ενεθυμηθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων, Μετα τρεις ημερας θελω αναστηθη. Προσταξον λοιπον να ασφαλισθη ο ταφος εως της τριτης ημερας, μηποτε οι μαθηται αυτου ελθοντες δια νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσι προς τον λαον, Ανεστη εκ των νεκρων· και θελει εισθαι η εσχατη πλανη χειροτερα της πρωτης. Ειπε δε προς αυτους ο Πιλατος· Εχετε φυλακας· υπαγετε, ασφαλισατε καθως εξευρετε. Οι δε υπηγον και ησφαλισαν τον ταφον, σφραγισαντες τον λιθον και επιστησαντες τους φυλακας.